

NAKLADNIŠTVO

Jubilarni broj

Hrvatski filmski ljetopis u izdanju Hrvatskog filmskog saveza izašao je 50. put

Iako je riječ o 50. - jubilarnom - izdanju Hrvatskoga filmskog ljetopisa, ono je tanje nego što smo očekivali, ukupno 160 stranica. No, unatoč tome *Ljetopis* uspijeva zadržati svoj „trademark” ili „brand” nizom studioznih tekstova, tj. eseja o zadanoj intrigantnoj temi ili snažnoj filmskoj osobnosti poput Orsona Wellesa, primjerice. Ono što najviše nedostaje u ovom broju jesu stranice recenzija tekućeg kinorepertoara i DVD filmova. Ovdje ih je recenzirano tek desetak. filmovi za objekt kritike pomno su odabrani, a pretežito su to aktualni domaći filmovi (*Armin* i *Libertas*). Iako nema više filmskih recenzija, ovih nekoliko filmova je temeljitije i opširnije prikazano. Naime, stoga se više ovaj put polagalo na esejističko-filmološke raščlambe, negoli na konciznu tipičnu dojmovnu recenzentsku informativnost. Ipak, da je više filmova, ne bi smetalo. Ovako se stječe dojam da nije bilo dovoljno kritičarskih imena za recenziranje ostatka od pedesetak neuvrštenih filmova (oni su samo biofilmografski činjenično arbitramo navedeni).

Studije, eseji, festivalska izvješća, ogledi i osvrti, sve ta tematska poglavlja sadrže vrlo zanimljive tekstove iz kojih je razvidno da njihovi autori dobro poznaju materiju o kojoj pišu, takoreći iz prve ruke, a uz to, krasi ih sposobnost promišljanja i analitičko komparativna preciznost. Dakle, tu uistinu svega imamo: tekst o neizbrušenim draguljima Orsona Wellesa poput njegova tv filma slabo poznatog iz 1956. godine, pa onda portret redatelja Josepha Loseya (jednog od prvaka Brechtova „Efekta otuđenja”, vrlo cijenjenog modernističkog redatelja tzv. „autora”) i Atoma Goyana, suvremenog redatelja, koji se bavi morbidnim iščašenjima modernog bešćutnog i auto-

matiziranog društva. Tu je i intrigantan polemički intoniran tekst „Čija je planina Brokeback” o istoimenom djelu Anga Leeja o gay-kaubojima u Americi. Film je pobrao kritičarske ovacije i stekao naklonost publike osobito one koja je sklona pomodnim anarhoindividualnim odnosno liberalno-nihilističkim „gorućim” temama. Autorica teksta apostrofirala i lucidno isprepliče gay motive, biseksualne i heteroseksualne, ne samo od filma prema gledateljima, nego i obrnuto, pa tako proizlazi da je spomenuti film u biti tipični „ženski” film, tj. film za žene i žensku seksualnost tj. njezinu afirmaciju. Proizvoljan zaključak ili ne? Nema druge nego prostudirati film! Bilo kako bilo i ovaj *Ljetopis* namijenjen je obrazovanim filmofilima iako se često zanemaruje estetsko i etičko u odnosu na moderno, bilo političko ili sociološko (snobovsko - retorično), što nema baš puno veza ni s dobrim ukusom, a kamoli s dobrim filmom!

Ivan SUŠAK